

NED. – 3.11. zahvalna 31. Ned. med letom Viktorin Ptujski, škof, mučenec	Št.R.	7.00 češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za žive in rajne dobrotnike
PON. - 4.11. Karel Boromejski, škof		17.00 Za +Ferdinanda Orožima in vse +Jakovčeve
TOR. - 5.11. Zaharija in Elizabeta, starša Janeza Krstnika		17.00 Za +Karola Semprimožnika –god <i>Slavljenje - Bog je Ljubezen</i>
SRE. - 6.11 Lenart, opat		17.00 Za +Vikija Jelena
ČET. - 7.11. Engelbert, škof		17.00 Za +Antona Turka
PET. - 8.11. Gotfrid (Bogomir), škof		17.00 Za +Marijo Juhart
SOB. - 9.11. Posvetitev lateranske bazilika		17.00 Za +Antona Zupančiča
NED. – 3.11. 32. Ned. med letom Leon Veliki, papež, cerkveni učitelj	v Šmatevžu	7.00 češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Marjano Lukner

V tem tednu:

Sestanek za starše veroučencev 7. razreda bo v četrtek ob 16,30 uri v župnijskem Domu srečanj. Vsi starši, če le morete, zagotovo pridite!

Sestanek sodelavcev Karitas bo v četrtek ob 17.45 uri v Domu srečanj. Vsi vljudno vabljeni!

Dežurni ministranti: Neža in Zoja Rožič Kelenberger, ostali dobrodošli

Bralci: Na praznik: VSI, v ned.: I. Majda Jelen, Matjaž Rožič

II. Šmatevž: Lucija Blatnik, Neža Novak

Urejanje in krašenje cerkve: Gomilsko I. **D**

Izdaja: **Župnija Gomilsko**, T: 03/572-61-98, M: 041 673 716, Odg.: Martin Cirar, župnik

Zupnijski.urad4@siol.net <https://zupnija-gomilsko.rkc.si>

ŽUPNIJA IN DOM

3.11.2024 31. ned. med letom Štev. 45 Leto XXVI

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Tisti čas je eden izmed pismoukov pristopil k Jezusu in ga vprašal: »Katera je prva od vseh zapovedi?« Jezus je odgovoril: »Prva je: Poslušaj, Izrael, Gospod, naš Bog, je edini Gospod. Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, iz vse duše, z vsem mišljenjem in z vso močjo. Druga pa je tale: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Večja od teh dveh ni nobena druga zapoved.«

(Mr 12,28–32)

BESEDA O BESEDI

LJUBEZEN – PRVA IN NAJVEČJA ZAPOVED | Mr 12,28–34

z Svetega pisma je jasno razvidimo, da Bog na prvo mesto vselej postavi ljubezen, odnose. Bog želi, da ga ljubimo z vsem srcem, vso dušo in z vsem mišljenjem in svojega bližnjega kakor samega sebe. Na teh dveh zapovedih stoji prav vsa postava in preroki. Mi lahko torej poznamo Sveto pismo, lahko smo najboljši teologi, toda če spregledamo zapoved ljubezni, izgubimo vse. Na žalost se kristjani velikokrat delimo, presojava opravljamo ... Za vsem tem obstaja glavni razlog, in to je, ker smo izgubili ljubezen, ki gradi odnose. Kdor se drži njegovih zapovedi, ostaja v Bogu in on v njem. Da ostaja v nas, pa spoznamo po Duhu, ki nam ga je dal. Kdor se drži njegovih zapovedi – ostaja v Bogu. O ljubezni pravi Jezus učencem, da je nova zapoved. Izpolnjevanje zapovedi nas drži povezane z Bogom. V zapovedi ljubezni, se izpolnijo vse ostale zapovedi. Po poslušnosti zapovedi se izliva v naša srca Božja ljubezen, ki nam daje moč, da se razvijamo v ljubezni do Boga in ljudi. Nekaj v nas se zaveda, da ljubezen gradi. Brez nje vse porušimo, uničujemo sebe in ljudi okrog nas. Vsak človek bije kako svojo bitko. Morda ima težave z zdravjem, razpadajočim zakonom, pritiski v službi, s slabo samopodobo, depresijo. Če ljubimo in drugemu v težavah prisluhnemo, mu lahko prinesemo novo upanje. Ljudje rabimo pomoč. Nizek občutek lastne vrednosti preprečuje, da bi dajali in sprejemali pristno ljubezen. Brez Božje ljubezni v svojem srcu nenehno iščemo priznanje od drugih, vedno pričakujemo, da nas ljubijo drugi, nam pa zmanjka časa, da bi ljubili. A zavedati se moramo, da se brez ljubezni ne moremo razvijati. Zato ne ljubimo zaradi občutka dolžnosti, ampak iz srca ljubezni!

Po: E. Mozetič

31. nedelja med letom - zahvalna nedelja

V času, ki ga zaznamujeta materializem in potrošniška miselnost, ko se marsikdaj človeku na prvi pogled zdi, da lahko vsako stvar kupi, kakor da misel na hvaležnost stopa v ozadje. Kdaj se komu celo postavi vprašanje, komu naj se sploh zahvali. Pred Bogom človek ne pokaže svoje veličine po tem, kar ima, tudi ne s svojimi sposobnostmi. Pred Bogom najprej šteje, če smo sposobni izstopiti iz samega sebe in se podati na pot k bližnjemu. Zato papež Frančišek pravi, da je edina revolucija, ki lahko spremeni svet, sposobnost služenja. Takrat, ko je človek sposoben sebe samega dati na razpolago, je to največji in najdragocenejši dar. Ljubezni, velikodušnosti, dobrote in še marsičesa, kar imamo za vrednote, ni mogoče meriti s količinskimi merami, pri tem gre za bogastvo srca. In to bogastvo presega vse materialno, vidno in merljivo. Zahvalna nedelja je dan, ko lahko na oltar položimo našo hvaležnost praktično za vse: materialno in še bolj tudi za tisto, česar ni možno videti in izmeriti.

Po: A. Cviki

Praznik zahvale je dan hvaležnosti in zahvaljevanja, vendar ne le za letino in pridelke, ki jih je dala narava, ampak tudi za druge darove, npr. za spoznanje, svobodo, dobroto, dom, čas, vero. Zahvala zajema vse naše življenje – vse, kar smo in kar imamo. Cerkev z opozarjanjem na pomen zahvale in hvaležnosti Bogu, stvarstvu in

ljudem prebuja in krepi osnovno razsežnost medsebojnih odnosov in jim daje novo kakovost. Najvišja oblika zahvale za kristjane je daritev maše, kjer se Bogu Očetu zahvaljujemo za vse, kar nam je podarjeno.

Zahvala

»Zahvaljajte se Gospodu, kličite njegovo ime, dajte spoznati med ljudstvi njegova dela.« (Krn 16,8).

Hvala Bogu za vse darove njegove dobrote!

Hvala pa tudi za vse dobro ljudem—dobrotnikom naše župnije, naših cerkva, pa tudi župnišča - oziroma meni župniku! Bog vam povrni!

župnik Martin

Naslovljeno na vas

V Božji besedi 31. navadne nedelje nam evangelist Marko prinaša odlomek, ki govori o naši največji zapovedi, ki je ljubezen. Ob tem ljubezen do bližnjega običajno prav in dobro razumemo. Problem pa navadno nastane pri zadnjem delu Jezusove zahteve, ki pravi: »kakor samega sebe.« Ljubiti torej samega sebe. Na prvi pogled se zdi, da za pravega kristjana ta drža ni primerna. Ljubiti sebe, tako si mislimo, pomeni, da sem zagledan vase, da se vrtim okoli sebe; preprosto rečeno: sem sebičen in to ni v redu. Ampak, zakaj potem Jezus izpostavi tudi ta vidik – ljubiti samega sebe? To dejansko ne pomeni, da sem zagledan vase ali sebičen. Gre za preprosto dejstvo, da skušam vzljubiti in spoštovati to, kar sem; da se skušam sprejeti in biti Bogu hvaležen za življenje, talente, možnosti in priložnosti, ki mi jih naklanja. Bolj ko zmorem sprejeti sebe, se – v najbolj pozitivnem pomenu – ceniti in spoštovati, bolj bom to lahko res v pristnosti podarjal drugemu. Kako naj namreč ljubim svojega bližnjega, če ne zmorem ljubiti niti sebe? Kako naj spoštujem bližnjega, če ne spoštujem niti sebe? Ljubiti sebe, z zavestjo, da me Bog ljubi takšnega, kakršen sem, je temelj, iz katerega lahko prihaja tudi ljubezen in spoštovanje do bližnjega. Šele ko cenim sebe in se zavedam, kakšen sem, kdo sem, kaj imam, šele takrat lahko to podarjam tudi bližnjemu. Po: E. Mozetič

V preteklem mesecu

Krščena sta bila

V nedeljo, 6. oktobra deček **Lan**, v nedeljo 25. oktobra pa deklica **Nina**. Staršem, botri in botru, sorodnikom čestitamo in želimo veliko zavzetosti za zgled krščanskega življenja otrokoma.

Poslovili smo se

7. oktobra v cerkvi in na pokopališču na Gomilskem **od Majde Tekavc** z Gomilskega 81. Zadnja leta je zaradi bolezni bivala v Domu Sv. Rafaela na Vranskem, prej pa dejavna v našem občestvu.

23. oktobra pa na gomilskem pokopališču **od Ane Marije Matjašič**, ki je zadnje leto bolna preživela pri sorodnikih n Gomilskem 19.

Bog jima daj uživati srečno večnost v Njegovem kraljestvu.